

การพัฒนาความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนและความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

The Development of Learners' Engagement and Chinese Vocabularies
Ability of Mathayomsuksa 4 Students through Creative Activities

ลลนา เลิศจิระวงศ์¹

ไพทยา มีสัตย์²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ 2) พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ 3) เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียนจำนวน 19 คน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ 2) แบบประเมินความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียน 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1) ผลการพัฒนาความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนภาษาจีน ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ พบว่าภาพรวมนักเรียนมีความยึดมั่นผูกพันอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D = 0.11)

2) ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนจำนวน 19 คน พบว่า การวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์

¹ นักศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ภาษาจีนครั้งที่ 1 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 63 การวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนครั้งที่ 2 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 94.47 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยพบว่า การวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนครั้งที่ 1 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 16.68 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.42 การวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนครั้งที่ 2 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 18.89 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 94.47

3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ พบว่า มีนักเรียนสามารถได้คะแนนผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 80 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47

4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.65)

คำสำคัญ: ความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียน, ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์, ภาษาจีน, กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโลก และเป็นประเทศสำคัญที่เข้ามาลงทุนการค้า และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย ด้วยเหตุนี้ภาษาจีนจึงถือเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญอีกภาษาหนึ่งที่ชาวไทยต้องการจะศึกษา เพื่อผลประโยชน์ในการทำงาน การค้า และการลงทุน ด้วยความสำคัญของภาษาจีนทำให้โรงเรียนและมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาให้แก่ นักเรียนชาวไทย อย่างไรก็ตามการจะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศไม่ใช่เรื่องง่าย อาจด้วยเพราะอักษรจีนเป็นอักษรภาพ ดังนั้นการจะเรียนรู้จดจำคำศัพท์ภาษาจีนเพื่อเป็นพื้นฐานของทักษะการสื่อสารจึงเป็นสิ่งที่ซับซ้อนและยากสำหรับผู้เรียน นอกจากนี้จากการศึกษารายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยของ วิชาวรรณ สุนทรจามร (2559) พบว่า การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยมีปัญหาและอุปสรรคหลายด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านหลักสูตร ด้านการสื่อการสอน ด้านสถานที่ ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านความร่วมมืออันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียน

เนื่องจากปัจจุบันการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นหลัก ปัญหาด้านผู้เรียนจึงเป็นปัญหาที่ผู้สอนจำเป็นต้องเร่งแก้ไข ปัญหาด้านผู้เรียนที่พบมากในชั้นมัธยมศึกษา คือการที่นักเรียนขาดแรงจูงใจ และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาจีนและการเรียนภาษาจีน แม้ว่าการเรียนภาษาจีนจะได้ประโยชน์แต่ก็

ยากกว่าที่จะเรียนได้ผล และเมื่อคิดว่ายากแล้วก็จะหมดแรงจูงใจและขาดความกระตือรือร้นในการเรียน

ดังนั้นการจะให้ผู้เรียนปรับทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนจึงเป็นการแก้ปัญหาการเรียนอย่างตรงจุด การแก้ปัญหานี้จำเป็นต้องพัฒนาความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนก่อนเป็นสำคัญ จากการศึกษาของ Lutz & Culver (2010) บทความเรื่อง The National Survey of Student Engagement พบว่า ถ้าอาจารย์มีการเรียนการสอนที่เน้นการทำกิจกรรมที่หลากหลาย นักศึกษาก็จะสนใจเข้าร่วมกิจกรรม และมีแรงจูงใจที่จะเรียนการสอน ทำให้นักเรียนมีพัฒนาความยึดมั่นผูกพันเพิ่มมากขึ้น

แนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมของ McGrath & MacEwan (2011) ได้เสนอแนะประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมไว้ว่า ผู้เรียนจะมีความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมและเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ อันช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เช่นเดียวกับ Bonwell & Eison, (1991) ได้อธิบายแนวคิดของการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมไว้ว่า เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิด ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้นอันทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันและผู้เรียนกับผู้สอนเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย การจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมมีหลายแบบ แต่ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกที่จะทดลองการจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่นำความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และห้องเรียนสร้างสรรค์มาใช้ โดนนำรูปแบบ The Four P's of Creative Learning ของ Mitchel Resnick (2007) ซึ่งประกอบด้วย Project , Peers, Passion , และ Play

ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ ในรูปแบบ The Four P's of Creative Learning (4 Ps) มาใช้กับการจัดการเรียนวิชาภาษาจีน เพื่อพัฒนาความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนและความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนด้วยแนวคิดที่ว่า การจะเพิ่มความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนและความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน นั้นควรเริ่มจากการจัดการเรียนการสอนที่สามารถจูงใจผู้เรียน นอกจากนี้กิจกรรมที่เลือกใช้ต้องเปิดโอกาสผู้เรียนสามารถฝึกฝนควบคู่กับการเรียนรู้ ที่นำไปสู่การเรียนรู้ที่พึ่งตัวเองได้ (Learner-Independence) และยังช่วยให้สามารถเกิดการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) กรมวิชาการ(2544) อันนำไปสู่การใช้ทักษะทางภาษาให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เหมาะสม และใช้ได้จริง

วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมในการเพิ่มความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียน และเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ เป็นวิธีการเรียนที่เหมาะสม เนื่องจากเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่ครูออกแบบด้วยจุดมุ่งหมายที่จะให้น่าสนใจ เกิดความสนุกสนาน และไม่น่าเบื่อหน่าย ซึ่งเป็นการเพิ่มความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนให้มีความสนใจต่อการเรียนภาษาจีนในห้องเรียน รวมทั้งยังเป็นวิธีการ

สอนที่สนับสนุน ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรม ซึ่งถือเป็นการเรียนด้วยการลงมือปฏิบัติ ได้ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่านเขียน และสามารถนำคำศัพท์ที่เรียนไปใช้เพื่อการสื่อสาร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความยืดหยุ่นผูกพันของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีน ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์
3. เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมีความยืดหยุ่นผูกพันของผู้เรียนในการเรียนภาษาจีน อยู่ในระดับมาก
2. นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของ คะแนนเต็ม
3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของ คะแนนเต็ม
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาจีน ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนแผนการเรียนอักษรศาสตร์ นิเทศศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศหอวังนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี นักเรียนทั้งสิ้น 89 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2562 ที่เรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 1 ห้องเรียนจำนวน 19 คน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศหอวัง นนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น	กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์
ตัวแปรตาม	1.ความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนในการเรียนภาษาจีนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2.ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 3.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 4.ความพึงพอใจของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อการเรียน ภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าพิจารณาจากคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้
ในจากหนังสือเรียนภาษาจีน 发展汉语 3 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยละ 6 ชั่วโมง รวมเวลา 18 ชั่วโมง
ดังนี้ 1) บทที่ 19 暖气还没有修好(The Central Heating Has Not Been Fixed Yet) 2)บท
ที่ 20 快餐可以送到家里 Fast food Can Be Delivered Home) 3)บทที่ 21 我把袋子
放在桌子上了 (I Put The bag on The Table)

ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ดำเนินการสอนทั้งสิ้นจำนวน 3
สัปดาห์ สัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง รวมเป็นระยะเวลา 18 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์
2. แบบประเมินความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียน
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน
5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมเชิง
สร้างสรรค์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวังนนทบุรี โดยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. อธิบายและชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ในรายวิชา ภาษาจีนให้นักเรียนเข้าใจ
2. ดำเนินการสอนโดยใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ 3 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยละ 6 ชั่วโมง รวมเวลา 18 ชั่วโมง หลังจากทำการสอนจบหน่วยการเรียนรู้ 1 และ 3 ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความสามารถด้านคำศัพท์ คะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์
3. หลังจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ นักเรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ
4. หลังจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ได้มีการประเมินความยึดมั่นผูกพันโดยให้นักเรียนประเมินความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียน และผู้สอนประเมินความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียน
5. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์
6. นำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

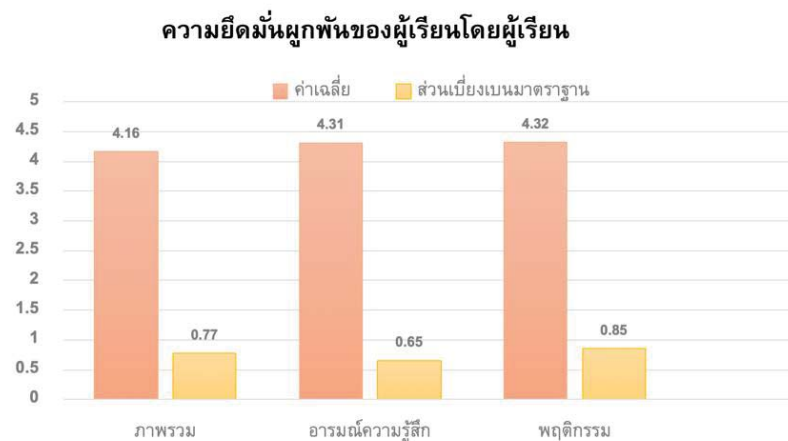
1. วิเคราะห์ความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนต่อกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. วิเคราะห์ผลการวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
3. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
4. วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการเรียนการกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย(\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
5. สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านการใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

- 1) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียน ที่มีต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของนักเรียน

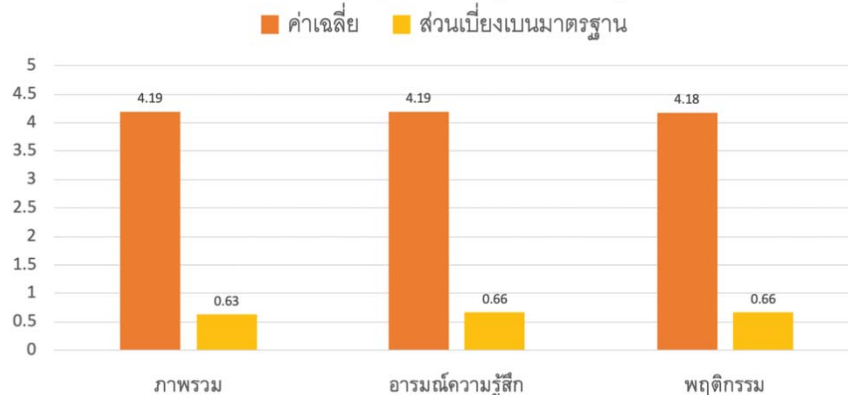
จำนวน 19 คน พบว่า ภาพรวมมีความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านอารมณ์ความรู้สึก ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.65) อยู่ในระดับมาก ด้านพฤติกรรม ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.85) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

แผนภูมิ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

2) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียน ที่มีต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ด้วยการประเมินโดยผู้สอน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ นักเรียนจำนวน 19 คน ภาพรวมความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านคือ ด้านพฤติกรรม ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.66) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านอารมณ์ความรู้สึก ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.63) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

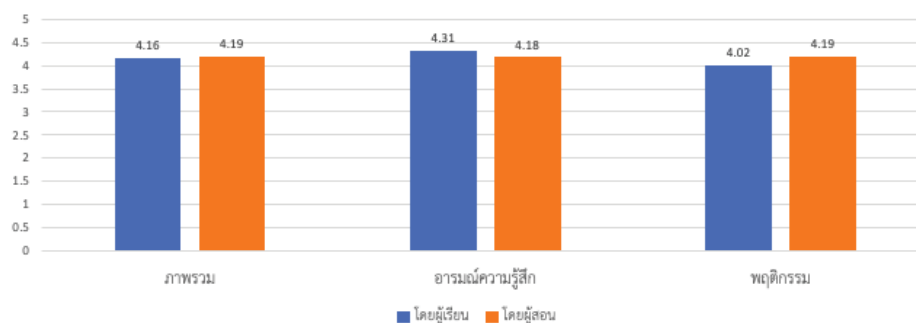
ความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนโดยผู้สอน

แผนภูมิ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนโดยผู้สอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

3) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความยึดมั่นผูกพันจากผู้เรียนและผู้สอน ($\bar{x} = 4.18$, S.D = 0.11) ความยึดมั่นผูกพันอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่าเฉลี่ยความยึดมั่นผูกพันด้านพฤติกรรม ($\bar{x} = 4.10$, S.D = 0.13) อยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยความยึดมั่นผูกพันด้านอารมณ์ความรู้สึก ($\bar{x} = 4.25$, S.D = 0.09) อยู่ในระดับมากที่สุด

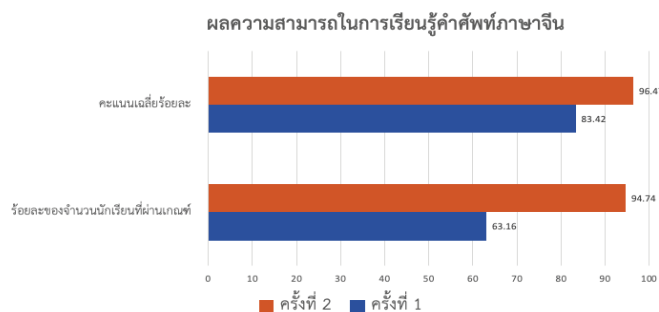
เปรียบเทียบความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนโดยผู้เรียนและผู้สอน

แผนภูมิ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนโดยผู้เรียนและโดยผู้สอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

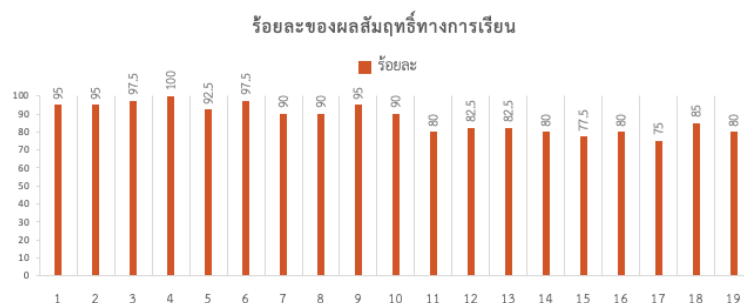
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนจำนวน 19 คน พบว่า การวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนครั้งที่ 1 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 63.36 การวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนครั้งที่ 2 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 94.47 และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยพบว่า การวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนครั้งที่ 1 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 16.68 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.42 การวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนครั้งที่ 2 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 18.89 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 94.47

แผนภูมิ 3 แสดงผลความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

ตอนที่ 3 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

แผนภูมิ 4 แสดงร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.05 คิดเป็นร้อยละ 87.63 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาจีนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 และนักเรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

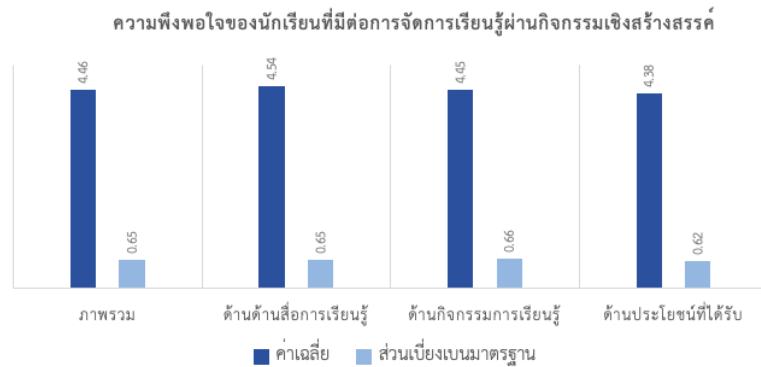
ร้อยละของนักเรียนที่ผ่านและไม่ผ่านเกณฑ์ของเกณฑ์คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

แผนภูมิ 5 แสดงร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านและไม่ผ่านเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์เป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

เมื่อพิจารณาผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนจำนวน 19 คน พบว่าโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือด้านสื่อการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.66) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.41) และ ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.6) ตามลำดับ

แผนภูมิ 6 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนและความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ พบว่าความยึดมั่นผูกพันเฉลี่ยในภาพรวม ($\bar{x} = 4.18$, S.D = 0.11) ความยึดมั่นผูกพันอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่มีองค์ประกอบ 4 ส่วน หรือ 4 Ps คือ 1) Project คือ การสร้างผลงานหรือชิ้นงาน 2) Peers คือ การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน 3) Passion คือ แรงปรารถนาในการสิ่งที่รักให้สำเร็จ และ 4) Play คือ การเล่นซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติและเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมีความยึดมั่นผูกพันสูงขึ้น องค์ประกอบ 4 Ps นี้ ถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญเสริมสร้างความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียน ดังที่Barkley (2010)ได้กล่าวถึงองค์ประกอบหลักของความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนประกอบ 2 ส่วน คือ แรงจูงใจ (Motivation) และการเรียนรู้เชิงรุก(Active Learning)เมื่อมีองค์ประกอบครบทั้งสองอย่าง จะเกิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning) ทำให้พฤติกรรมของนักเรียน มีการเปลี่ยนแปลงไป และสอดคล้องกับ Skinner & Belmont(1993) ที่ได้อภิปรายพื้นฐานของการเรียนรู้โดยมีความผูกพันไว้ว่า หากผู้เรียนมีความยึดมั่นผูกพันการเรียนรู้ผู้เรียนจะเกิดแรงจูงใจอันส่งผลให้กระบวนการเรียนรู้จะดำเนินไปอย่างรวดเร็วและประสบความสำเร็จ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนจำนวน 19 คน พบว่า การวัดความสามารถ

ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนครั้งที่ 1 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 63 การวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนครั้งที่ 2 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 94.47 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยพบว่า การวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนครั้งที่ 1 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 16.68 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.42 การวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนครั้งที่ 2 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 18.89 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 94.47

ผลการศึกษานี้สามารถอภิปรายได้ว่า จากการทำให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ ที่มืองค์ประกอบ 4 Ps ทำให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนได้มากขึ้น อันส่งผลให้ผลคะแนนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hidayat (2016) ที่ใช้เกมอันถือว่าเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะ 4 Ps เช่นกัน ที่พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความสามารถทางคำศัพท์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้งานวิจัยของ Letrud (2012) ยังได้กล่าวถึงประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบการทำกิจกรรมแบบปฏิบัติเอง (Practice doing) ว่าสามารถช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนโดยเฉพาะคำศัพท์ และไวยากรณ์ได้ถึงร้อยละ 75 ของสิ่งที่ได้เรียนรู้

ตอนที่ 3 ผลศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ พบว่าจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์มีถึง 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 อันแสดงถึงกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์สามารถพัฒนาสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น Fredricks et al (2004) ได้เสนอว่าความยึดมั่นผูกพันทางพฤติกรรม Behavioral Engagement เป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีที่สุด และถือว่าเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียน Lee (2014) ผู้เสนอนโยบายทางการศึกษาได้แนะนำว่า นักการศึกษา นักวิจัยชุมชน ควรให้ความสำคัญและมุ่งเสริมสร้างความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพราะความยึดมั่นผูกพันของนักเรียนเป็นตัวทำนายสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.65) อันเนื่องมาจาก กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่มืองค์ประกอบ 4Ps ได้แก่ 1) Project การสร้างผลงานหรือชิ้นงาน 2) Peers การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน 3) Passion การสร้างให้ผู้เรียนมีแรงปรารถนาอันแรงกล้าในทำสิ่งที่รักให้ประสบความสำเร็จ และ 4) Play การเล่นเป็นการได้ทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน Liu, E et al (2012) การได้คิด ได้ทดลองสิ่งใหม่ๆ นอกกรอบเดิมๆ อันก่อให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น ความสนุก และเกิดแรงจูงใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งที่ เสกสรร ธรรมวงศ์ (2541) กล่าวถึงความพึงพอใจว่า การที่บุคคลจะเรียนรู้หรือมีพัฒนาการและความเจริญงอกงามนั้นบุคคลจะต้องอยู่ในสภาวะพึงพอใจ สุขใจ เป็นเบื้องต้น นั่นคือ บุคคลจะต้องได้รับการจูงใจทั้ง ในลักษณะนามธรรมและรูปธรรม ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับความยึดมั่นผูกพันกับความ

พึงพอใจในการเรียน Cheonh & Ong (2016)กล่าวคือ หากนักเรียนมีความยึดมั่นผูกพันมากขึ้นจะมีความพึงพอใจในการเรียนสูงขึ้น

ข้อค้นพบในการวิจัย

การศึกษาการพัฒนาความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียน และความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์นั้น กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์เป็นการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความยึดมั่นผูกพันในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ทำให้ทราบว่าความยึดมั่นผูกพันของผู้เรียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะความยึดมั่นผูกพันที่ผู้เรียนมีนั้นเป็นตัวบ่งชี้ทำนายถึงอนาคตของการเรียนรู้ ซึ่งความยึดมั่นผูกพันจะเกิดขึ้นได้นั้นต้องประกอบด้วยสองส่วนคือการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ และส่วนที่สองคือแรงจูงใจ ซึ่งเกิดจากการใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ทั้งนี้นอกจาก สองส่วนนี้แล้วกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ยังช่วยส่งเสริมให้เกิด Passion อันเป็นเป็นความปรารถนาในการทำสิ่งที่รักให้ประสบความสำเร็จ และเมื่อพิจารณาความยึดมั่นผูกพัน ด้านอารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียนก็พบว่า นักเรียนมีความใฝ่รู้ในวิชานี้ (Curiosity) มีความยึดมั่นผูกพันอยู่ในระดับมาก Dindari & Bayrakci (2015) กล่าวว่า ความอยากรู้อยากเห็น หรือความใฝ่รู้ในการเรียนรู้ ถือเป็นหัวใจของการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learning)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

- 1.ถึงแม้รูปแบบ 4Ps สามารถนำมาใช้ในกิจกรรมการเชิงสร้างสรรค์ได้ดี แต่อาจต้องคำนึงปัจจัยด้านหัวข้อ และธรรมชาติของเนื้อหาด้วย เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม
- 2.กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์นั้นที่นำมาใช้ควรเลือกสรรตามความเหมาะสมกับวัยและความรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้สูงสุด
- 3.เวลาในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้งควรมีเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง เพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาเรียนรู้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติ และกิจกรรมได้อย่างเต็มที่
- 4.กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์บางกิจกรรมอาจไม่เหมาะสมกับนักเรียนทุกคน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนนั้นมีรูปแบบแตกต่างกันไป (Individual Differences) ดังนั้นการทำแบบสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนรายบุคคล และการสังเกตการณ์จากครูผู้สอนจึงมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาการพัฒนาความยืดหยุ่นผูกพันของผู้เรียนในระยะยาว (Longitude research) อย่างน้อยหนึ่งภาคเรียน

2. การศึกษาและวิจัยระยะยาวที่เกี่ยวกับปัจจัยการเสริมสร้างความใคร่รู้ (Curiosity) ที่มีต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ.(2544).หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- วิภาวรรณ สุนทรจามร.(2559).รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย
สังเคราะห์ภาพรวม สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
- เสกสรร ธรรมวงศ์.(2541).ความพึงพอใจของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีต่อการให้บริการด้านการเรียนการสอน
สายสามัญระดับประถมศึกษา : ศึกษากรณีโรงเรียนผู้ใหญ่สตรีบางเขน ทัดทสสถาน
หญิงกลาง วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิเคราะห์และวางแผนพัฒนาสังคม คณะพัฒนา
สังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- Barkley, E. F. (2010). Student Engagement Techniques. San Francisco: Jossey-Bass
- Bonwell, C & Eison, J. (1991). Active Learning : Creating excitement in the classroom. ASHE
ERIC Higher Education Reports. Retrieved on 8th January, 2017
- Cheong K.C. and Ong B.(2016).An Evaluation of the Relationship Between Student
Engagement, Academic Achievement, and Satisfaction Assessment for Learning
Within and Beyond the Classroom: Taylor's 8th Teaching and Learning
Conference 2015 Proceedings (pp.409-416)
- Dindari, H. & Bayrakci, M. (2015) Factors Effecting Students' Lifelong Learning in Higher
Education. International Journal on Lifelong Education and Leadership 1(1), 11-20.
- Fredricks, J.A., Blumenfeld, P.C., & Paris, A.H. (2004). School engagement: Potential of the
concept, state of the evidence. Review of Educational Research, 74(1), 59-109
- Hidayat, N. (2016)Improving Students' Vocabulary Achievement through Word Game JEEES
(Journal of English Educators Society). 2016;1(2):95-104
DOI 10.21070/jees.v1i2.446
- Lee, Jung-Sook. (2014). The Relationship Between Student Engagement and Academic
Performance: Is It a Myth or Reality?. The Journal of Educational Research. 107.
177-185.
- Letrud, Kåre. (2012). A rebuttal of NTL Institute's learning pyramid. Education. 133. 117-
124.
- Liu, E et al (2012). THE DYNAMICS OF MOTIVATION AND LEARNING STRATEGY IN
A CREATIVITY-SUPPORTING LEARNING ENVIRONMENT IN HIGHER

EDUCATION. TOJET (The Turkish Online Journal of Educational Technology) 11 (1) 172-180.

- Lutz, M. & Culver, S. (2010). The National Survey of Student Engagement: A university-level analysis. *Tertiary Education and Management*. 16. 35-44.
- McGrath, J. R. & MacEwan G. (2011) . Linking pedagogical practices of activity- based teaching. *The International Journal of Interdisciplinary Social Sciences*, 6, 261-274.
- Mitchel.Resnick,(2007). “All I Really Need to Know (About Creative Thinking) I Learned (By Studying How Children Learn) in Kindergarten,” in ACM Creativity & Cognition conference,
- Skinner, E.A., & Belmont, M.J.(1993). Motivation in the classroom: Reciprocal effects of teacher behavior and student engagement across the school year. *Journal of Educational Psychology*, 85(4), 571-581.